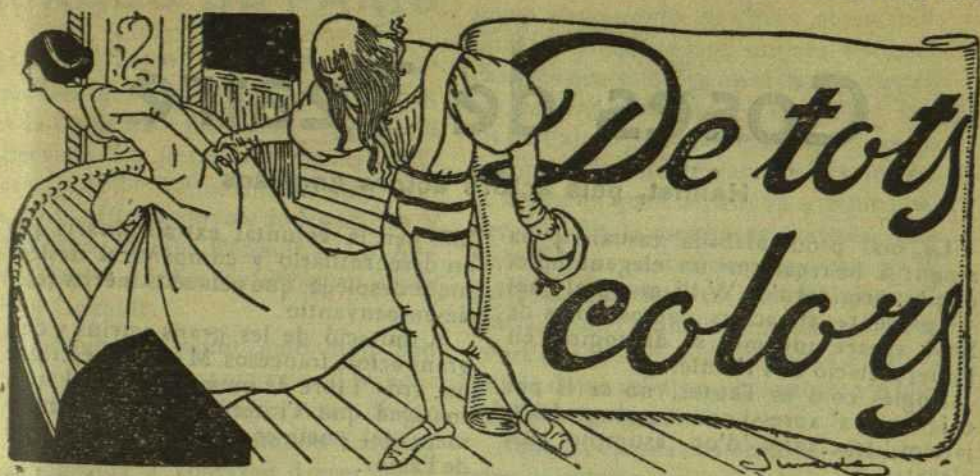

Rafela Abadia

Acaba de repartirse
de folletí
El mort en vida
d'en Lleó Tolstoi

Preu 15 cts.

Coses de Teatre

Hamlet, pels actors actors anglesos

La mai prou alabada casualitat ha aingut a bé regalarme un elegant follet anglès, original d'en Williams en el qual ns presenta, als actors compatriotes de Shakespeare que més se distingiren en l'interpretació de l'Hamlet.

Anglès com es l'autor, no se li pot exigir que s'expressi com nosaltres desitjariem, tractantse d'un assumpte tant elevat.

Garrick, l'amic del cèlebre polígraf Johnson, es el primer interpret que anomena. Fou Garrick un actor notable per sa varietat y flexibilitat, qualitats primordials pera'ls que exerceixen tal professió. Amb tot y que's presentava a les taules vestit amb el trajo de la seva època, en concepte de princep danès, seduïa al públic, sens donarli temps pera fixarse amb lo anacrònic de sa indumentaria, per virtut de sa maravellosa fantasia, enllasada a la força d'expressió, lograva eix miracle a comptats actors otorgat.

La veritat es que potser tingués qu'hèu- rezeles amb un públic menys dat al anàlisis que la gent d'are. A més de la seva extraordinària mestria sobre les taules, Garrick fou un *causeur* consumat. En Williams ens diu que deixava maravel·lats als seus oients amb l'enginy y la profunditat de que feia abundantíssima gala quan parlava.

Kean, posterior a Garrick (uns cinquanta anys), va fer algunes innovacions al paper d'Hamlet, una d'elles molt aplaudida pels crítics de la seva època: en l'escena en que Hamlet, apartantse dels seus amics per obeir les ordres de son pare, conserva l'espasa nua, va ferho dirigintla endarrera a fi de deturar an aquells que'l segueixen, y no endavant contra l'espectre com els altres ho feien. Això, no essent més que un detall, constitueix un document, el qual poden inferirse conseqüències múltiples pera reconstituir la psicologia de l'actor y les seves creacions.

Després de Kemble, que feu un Hamlet d'escassa ressonancia, Macready se presentà ensenyorintse del personatge,

més per la voluntat extraordinària que en desenrotllarlo y compèndrel destreument desplegà, que pels seus mèrits reals desempenyantlo.

A imitació de les grans actrius y dels grans actors francesos. Macready escrigué un gros llibre de memòries, en el qual consignà que l'interpretació del pensament del poeta es la missió primordial de l'actor.

Es principi que ningú posarà mai en dubte, y es bo de recordar a tots els actors haguts y per haver. L'estudi que portà a cap del meravellós drama, prova també el deteniment, o, mellor dit, l'intensitat de pensament que tot artista ha de posar en la penetració de les misterioses creacions del geni. Macready escrigué que fins als cinquanta anys no pogué apreciar ni ferse càrrec del poder artístic de Shakespeare, circumstància que no deuen oblidar mai tots aquells que s'imposen la missió de comunicar l'alè de la vida als tius que'l geni crea, ni els que amb la ploma a la mà els expliquen.

Uns y altres, sens desenrotllar tot l'esforç de que amb el transcurs de sa existencia siguin capassos, disfrutant de plena salut intelectual y física, corren el risc d'empetitir les obres que, per pur prodigi y maravella, els homes de geni ens procuren.

Hamlet exerceix una seducció *invencible* sobre tots els actors grans y petits.

E la personificació més terrible de dubte que les literatures totes hagin personificat, y'l tipu més comentat, explicat y analisat per crítics moralistes y historiadors.

De tals anàlisis y ponderacions surt la majoria de les vegades mal fet y carregat de defectes. Però la successió de les generacions y'l transcurs dels segles ens presenten el seu valor representatiu de la especie humana, mellor que'ls esperits més vidents.

ENRIC CASANOVA

CORREU DE PARIS

Al Odeon "*Dans l'ombre des Statues*" per Georges Duhamel. L'èxit d'Hervé. A la Comedia "*Bagatelle*" per Paul Hervieu. La lletra dels homes eminents y la de D'Anunzio. En Mascagni a Paris. Els rossinyols de Versailles y *Parisina*. Martha Rénier a *La Renaissance*. *L'idée de François* per Paul Gavault.

L'Antoin ha seguit amb molt bon acert, en el segon teatre nacional francès la costum establerta l'any passat de fer un torn d'estrenes d'autors inèdits. L'obra donada a conèixer darrerament ha estat *Dans l'ombre des Statues*. (En l'ombra de les estatués). de Duhamel.

Aquesta producció es com una transplantació a l'època actual y a Fransa de Hamlet; sols que'l protagonista no es princep, pero el cas vé a ésser el mateix. Res de rellevant s'hi manifesta com no sia l'estil del dialèc que acusa un pulcre escriptor. Hervé, el nostre jove actor, ha obtingut en aquesta obra un èxit franc d'aquells que fonamenten una reputació.

Apar, que la Comedie Française sia el teatre de les obres ben fetes pero lentes, ensopides, encara que amb tot interessants y respectables. L'ideal de quasi tots els autors parisiencs es arribar un jorn a tenir una obra a la Comedia y es per cert, que quan aquest jorn es arribat marca als autors la seva maduresa, *el seu senty*, el seu equilibri, lo qual en art, es molts cops la seva propia decadencia.

Aquí tenim per exemple *Bagatelle* de l'Hervieu, obra amb un primer acte, maravellosament escrit, però imprecís y fatigant, en el qual l'autor si bé fa gala de son talent de tilosof no s'ens apareix pas com un artista y menys encara com un artista que sia el teatre la seva més adaptada forma d'expressió. El segon acte de *Bagatelle* ja ns impres-

siona més amb tot y que sembla el tinguem vist y revist en altres obres, infinitat de voltes. Dues intimes amigues casades que sojornen en el mateix castell se trahiran quisquuna d'elles amb el marit de l'altre però cal confessar que la segona ho fa pera venjar-se de la primera. A l'hora en que'l delictes va a tenir lloc, per casualitats merament teatrals, tots els trahidors se trobaran reunits en la mateixa cambra y es allavors quan el marit, primer trahidor, esca del pecat, al veure que la seva muller l'anava a trahir, foll de dolor rebutjarà la aventura y plorarà amargament.

Aquesta escena es l'obra: en ella Hervieu ha sabut con moure tota la seva ànima y la seva emoció ha passat al public, que la reb amb llágrimes. Es l'entrada d'una llum redemptora, celestial que con mou a tots els cors honrats. Y quan el pecador arrepentit, sab que sa muller no l'trahia amb el cor. sino que ho volia fingir tan sols pera descobrir-lo, com ha fet, aleshores l'emoció de que es penetra da la sala sols accepta comparansa amb la de certs passatjes de *La Verge boja*. Y la figura de la muller honesta pren la grandesa y serenitat d'una imatge, d'una estatua que fos l'expressió plástica de la tradició.

Ja veyeu, doncs, com es ben poca cosa la fabula revellida de *Bagatelle*.

Parlem del gran posar d'Annunzio.

Ha causat vera sorpresa y se'n parla entre la gent de lletres de París, el caràcter de lletra de l'eminent autor italià. El manuscrit ja llest de *Parisina* ha revelat el prodigi. D'Annunzio te un caràcter de lletra espléndit. Ell, l'autor partidari de que tothom realisi la seva propia vida com una obra d'art, escriu, contemplant-se a si mateix y porta l'auto contemplació fins al caràcter de la seva lletra. Lletra alta (pretenció) fina y contornejada (pulcritut), esplendida y clara com un jorn serè d'Italia. Qui hagi vist manuscrits d'homes célebres, quasi tots

ells il·legibles, restarà encantat davant una pàgina de d'Annunzio. La lletra és el seu estil l'estil és la seva persona y el seu art, y els seus colls y la seva calva netíssima y els seus ulls clars y la seva barbeta retallada y les seves cel·les correctes, arcaïques en línia soau són una nota més en el prodigiós conjunt del gran artista.

Diu el famós italià, que quan escribia *El martiri de San Sebast* a Versalles, va ésser sorprès pel cant dels rossinyols. Aleshores concebí l'idea d'una obra lírica en que la música reproduís l'harmonia dels rossinyols de la royal mansió. Mascagni, el justament famós autor de *Cavalleria Rusticana* serà l'encarregat d'aquesta maravella y *Parisina*, l'obra d'aquestes dues eminències de l'art italià, a qu'ls rossinyols dels jardins de Lluís XIV han posat en moviment, serà la glorificació del seu art davant del públic de París.

Ja veurem ja veurem!

La Régnier a *La Renaissance* acaba de tenir un nou èxit. És ben de remarcar l'especialitat d'aquesta eminent actriu, qui tindrà segurament una quarantena d'anys, en representar noyetes que no arriben als vint. Française ha estat altre fresca y delectosa creació de la distingida dama que ha donat conferències sobre l'educació de les donzelles y de la notable actriu sempre jova y fresca.

En Gavault, l'autor de la divertida comèdia *L'idée de Française* ni ha de restar forsa agraït.

Figureu-vos que Française és una noya filla d'uns pares indulgents y que ha degut constituir-se, per a'l bon regim de la casa en petita mestressa. Té molts pretendents però cap l'ha cor-fèrida com l'enginyer qu'ha d'instalar l'electricitat y la calefacció a casa d'ella. Y per cert que la primera volta que s'vehuen se ballen com gat y gós. Però és ben segur que aquestes batusses, en mans d'un comediògraf com Gavault, han d'ésser els

fonaments de la passió amorosa encarregada de solucionar el conflicte que s'haurà plantejat en el transcurs de l'obra.

Française té una germana, la petita Lili a qui ls pares volen fer casar amb un cinquantagenari. L'enginyer repta a Française, creient-la autora d'aquesta idea y la pobre noya es defensa de les falses acusacions del seu timat compot. Però té una idea pera que'l casament, veritable atentat contra la petita Lili, no pugui perpetrarse. Ella anirà a veure al cinquantagenari y el farà reflexionar sobre ls perills que corre casant-se amb personeta tan jova com la petita Lili. Française farà tan bona feya que'l vell desistirà de casarse amb Lili pera fer-ho amb Française.

Les coses en aquest lloc anirien cor que vols cor que desitges si amor no estés en joc, però com hi està, s'enreda la troca quan l'enginyer descobreix el projectat matrimoni de Française. Aleshores ve una escena en que els dos enamorats parlen de la futura instal·lació elèctrica y de calefacció amb llàgrimes als ulls; escena que és la delícia de la sala. És en devades dir-vos, arribats aquí, que tot s'arregla al gust dels espectadors.

Resumint: aquets jorns han estat de gran activitat teatral amb predomini de la comèdia sobre totes les altres manifestacions de l'art escènic. Os dec encare algunes paraules sobre'l futur teatre Municipal Popular que ja os les diré quan l'idea avuy insipient prengui forma en la realitat.

LOGE

FRANCINA

Narració de Joan Madeline

Toquen set hores. Jaume Chazat arriba de la fàbrica hont es mecànic. En el portal, la seva cara, s'alegra: «Oh! oh! quina olor mes bona de sopa.» I ornaven també, la bona salut y les cares afables hont s'estampia, aquest interior senzill d'un obrer, net y cuydat, y sobretot adornat amb els ulls de Francina. S'els trobava per tots costats, sos ulls clars que joguinejaven: que s posaven uns instants en la vaguetat d'un somni indecis, després desapareixien, càlits, ja presumits, descobrint en la nena el naixement de la dòna.

En la nena, el pare y la mare hi tenien la seva felicitat, aquesta intimitat d'afeció, qu'els acomodats van a buscar en les taules de joc o lllentsantse en la vida mondana. Dos besos y Jaume se treu el vestit de treball. La mare para la taula, serveix els plats y diu: «Apa, ja está tot apunt: a sopar». Y la sopa fumeja en els plats plens.

Un cop el sopar acabat Jaume reposa del cansanci del dia en aquesta llar tan familiar. Francina, s'enfila a sos genolls abressada en els robustos brassos hont ella desapareix tota amb sa gracia senzilla; y amb aquesta carícia, pega amb els seus cabells a la cara grollera del treballador. Un cop disposada la taula, la mare ve a seure també al costat del quinqué, en la felicitat reposada d'aquesta intimitat, en la que un rellotje puput canta les hores.

—Y doncs Jaume, que no trevalles en la batidora aquest vespre?

—Es veritat, ja no m'en recordava.. s'està tan bé aixís..

Ho va a buscar y se posa atrevallar amb pressa. Es la planta de una batidora pera blat, un sistema qu'ell ha inventat y que pensa treuren partit. Hi porta consagrats quasi tots els moments que podria reposar, y s'afanya, perque

vol enviar aquest model a la Exposició d'Arts industrials que està a punt d'inaugurarse. Somnia constantement amb aquesta exposició: el dibuix representant l'esquema de la seva batidora examinat per tots aquells savis que discuteixen, que aproven amb les ulleres a la punta del nas.. El seu nom a la vista, el seu humil nom, davant de tothom que s'atura y després qui sap? potser una medalla.. Oh una medalla!.. Y trevalla amb afany, febrosament, les mans tremoloses, la mirada vaguejant en l'horitzó de la gloria.

En una cadira, Francina s'ha adormit. La mare se aixeca, abraça al seu marit y amb la satisfacció de una mare ditxosa li diu mostrantli sa filleta —Miratella. La nena dorm amb un son d'àngel, la boca mitj oberta, amb un llenger somris dolcíssim. Y el puput, quan obra la gavia, canta més lentament com pera allargar les hores. Un cop ha donat la darrera nota s'atura un moment abans de tancar-se en la capsa de castanyer com per contemplar aquesta felicitat tancada: perque la felicitat es molt fredolica y tem les corrents d'aire.

Es allà dalt, al maset d'en Jaume, a les garrigues, amb sa fatxada de cara a la costa, el mur baix de pedres de color sepia tancant la caseta a plé sol, hont sallagaven les ombres magres de les figures..

Tots els diumenges les finestres s'obrien a l'olor de la bugada...

Es l'alegria de Francina aquest dia de sol fort en el que canten las cigales. S'asenta al extrem del mur, els ulls fits en el horitzó de polsaguera blau, ont el arbres els sérs y l'aire están com solidificats amb aquesta calor espessa que sembla pugui tallarse amb un ganivet. Les casetes al lluny adornen la costa en la la.

ssitut dels pins y de les oliveres... Algunes veu surtent de una part del camí en el que una colla d'homes juguen a botxes y tenen penjades las americanes als atmetllers. Unes olors de menjar que sortien de les finestres obertes s'aromatisaven més passant per sobre els saücs y's ompl a l'atmosfera de petites fumades que sortien de les mines Y allà baix entre dos turons s'encadenava un macis de taulades, un campanar, un carrer del poble, adormit en la solitud de les botigues tancades...

...Jaume es dins la glorieta, darrera el *maset*. Una activitat el te corbat sobre la taula. Dins tres dies s'obra l'Exposició... El dibuix es allà quasi acabat Ja hi ha posat el nom, amb lletra gòtica amb una ploma que li tremola d'emoció al escriure: *Batedora pera blat, inven-tada per Jaume Chazot*.

Es ben tonto d'estar tant emocionat. Però també li sembla extrany que sigui ell aquest Jaume Chazot, que està escrit en aquest paper... Y l'adorna, arrodoneix una circumferència, fa una darrera ratlla... «Maria Maria...» Tota precipitada arriba la seva dona. «Mirala ja està llesta...»

Y un cop fora, sortit pera respirar, pera ventejarse després d'aquesta emoció Jaume mira el poble, amb ulls conquistadors, pensant que dins tres dies se parlaria d'ell allà baix...

Y en sa fantasia se dibuixava l'efigie de una medalla, com les armadures dels blasons... Oh! aquella medalla que ja se veyia posada al mitj de un diploma amb el lema *Inteligencia Treval*... Els seus galons d'obrer laborios y intelligent.... Hont posaria aquest quadro. A la cuina? al menjador? A la seva cambra? Gran conflicte... Ja ho ha trobat... el posarà al costat del llit de Francina, puigs es ella l'infant estimat, que vol que sigui que tingui tota sa gloria y tota sa joia.

—Jaume, vina a dinar... Qu'has vist la menuda per aquí?

El dinar está a punt. La dona els cri-

da amb els brassos arremengats, aixugantse les mans ab son devantal blau. «Ja vinc. ero abans de posarse a la taula vol tornar a veure la seva batidora... Sobretot mirar; mirar son noms posat en la part alta del paper vitela. Obra la porta...

—Francina...

La nena és allà a la glorieta amb els colzes sobre la taula mirant el dibuix... Amb el crit, s'espanta, aparta vivament el braç, y la botella de tinta se tomba inondant casi tot el dibuix.

Quant Jaume al entrar, mira la batidora y no veu més que aquest paper sanguinós l'únic que ha restat de la seva obra; quant contempla l'anorreament de tants treballs y tants esforços y sobre d'aquella taca vermella el seu nom de Jaume Chazot, l'únic que resta intacte com una terrible ironia, inconscienment, els ulls folls, amb un excés d'ira irreprimible, aixeca els punys, el seus punys de mecànich sobre la testa blanda de la petita Francina...

Y tot d'un cop, sense un mot s'abisma en la cadira y se posa a sanglotar lentamente. Tenia sempre a la vista aquesta tinta roja, color com de la sang, de la batidora morta y li semblava que tota la vida li desapareixia com emportada per un torbelli y ofegada en una ona de tinta que creixia sempre irresistiblement, cobrint l'horitzó amb el poder de les forces implacables. Plorava com una criatura. Davant dels grans dolors sabem restar homes, pero davant de les desgracies ens tornem criatures...

Y com estava allà, abismat en son gran dolor, va sentir passos. Girà els ulls. Francina era davant seu. I ena a la mà la seva nina, tot lo que més aimava ella, el sol bé material que posse a en la seva vida. Timidament ella li oferia

—Te papa, aquí tens la meva nina.

Y després més baix la veu tremolosa per les llàgrimes:

—Trèncala si vols...

FRANCESC FAURA, TRAD.

Musicals

DEL ICEU

Siefried

La segona jornada de la grandiosa tetralogia de l'immortal Ricart Wagner, Siefried, ha tingut enguany en nostre Gran Teatre una interpretació mitjana.

El Sr. Rousselière que interpretà el protagonista del bell heroe wagnerià tingué en el transcurs de la representació moments verament felisos dignes del renom de que venia precedit aquest celebrat tenor francès. Mes en conjunt no vareig poguer sentir per ell la forta admiració que he sentit pera altres artistes qu'han interpretat el mateix paper en aquesta genial creació.

El Sr. Pini Corsi en son difícil paper de «Mime» demostrà esser un artista verament notable, digne dels majors elogis; la Sr. Kaftal fou una bella companya d'aquests dos artistes y els Srs. Silvestri (Vianant) y Pacini (Alberic) discretament secundaren el bon conjunt.

L'orquestra baix la direcció del mestre Falconi donà an aquesta partitura una interpretació forsa acceptable; llàstima que'n alguns passatges no logrà pas tota la claretat deguda, poguentse citar com a un d'ells els *Remors de la selva* en el qual s'hi trobà a faltar quelcom pera lograr la grandiosa poesia musical qu'envolcalla per complert, aquesta hermosa pàgina, una de les més belles de la Tetralogia.

Manón

La segona obra posada en escena ha estat la bella obra del malaguanyat Massenet, *Manón*; mes no ha resorgit com nosaltres esperavem fresca y bella com la creà l'inspiració d'aquest notable músic francès; sinó terriblement mutilada per mans profanes, indignes d'esmenar la plana an aquest compositor, puig la deliciosa y pintoresca escena plena de

caràcter y ambient de *Cours la Reine*, que tant color dona an aquesta obra y sobretot en el paper de protagonista, ha sigut suprimida, logrant tan sols, amb això treure molta part del encís d'aquesta producció.

La Srta. Cina Brozia artista, per cert ben notable ha sofert per nosaltres una llàstima equivocació al voler donar una interpretació massa humana a la figura fortament romàntica de «Manón».

L'orquestra y els demés artistes discrets.

Otello

Aquesta ópera del compositor italià Josep Verdi, inspirada en la genial creació del gran Shakespeare no ha lograt pas tenir una interpretació brillant en la present temporada.

La Sr. Agostinelli ha sigut la que més s'ha distingit en aquesta obra interpretant d una manera molt justa l'interessant paper de «Desdémona» amb sa bella veu y sa seriosa escola de cant d'artista verament notable. També ha sigut fortament aplaudit el Sr. Viglione-Borghese que ha fet aquest simpàtic bariton, del repulsiu paper de «Yago» una veritable creació tan com a cantant que com artista.

Els demés, l'orquestra y chors, fidels tan sols a la direcció del aplaudit mestre Falconi.

DEL PRINCIPAL

Concerts Ernest Schelling

Un nou artista verament notable del piano, acaba de donar tres recitals en aquest teatre y per cert, dol confesarho, amb molt escàs auditori, encar que jo ho crec degut al poc acort de celebrarlos a la tarda y en dies feiners. quan haurien pogut tenir lloc de nit y en un local més apropiat com es el Palau de la Música Catalana.

La principal qualitat y que dona més relleu a la personalitat d'aquest notable pianista es el domini complert que te de aquest instrument y així fa que sós dits

Aficionats notables

ANTON PALACIOS

Tenim el gust d'incloure avui entre els aficionats notables la fotografia d'aquest incansable y ferven devot de l'art de Tal a.

Aquesta suprema voluntat, agermanada amb la afició amb que estudia, fa que'l seu treball artístic resulti cada dia més notable y més tenint en compte que te un coneixement perfecte de l'estètica teatral, y posat demunt de les taules sab expressar amb tota riquesa de detalls, la evolució y desenrotlló de les passions dels tipus qu'interpreta.

Va debutar l'any 1895 amb el «Pasqual» de *Marina* en una societat que avui ja no existeix, representanthi moltes obretes més. Al cap de poc tempshagué d'anarsen al servei de les armes y aquell isolament de la vida artística va ferlo distréure quelcòm de les seves aficions. Sis anys més tart va ingressar en la societat Choral Barcino, ahont hi va perteneixer cinc anys, els tres últims en calitat de director.

Després va formar part de la companyia Cassin Ribas, actuant quasi tot un any al teatre Montserrat de Torelló y donant moltes funcions en els teatres dels pobles d'aquella comarca. Succesi-

vament va treballar al teatre Nuevo del Poble Nou, al Cine Joia, darrerament ocupava un bon lloc al Assiàtic, en el quadro que dirigeix don Mateu Baduell y en l'actualitat es director de l'elenc del Centre Radical del III Districte, aont, com a tot arreu, ha sapigut conquerirse els aplausos y elogis del públic que l'admira y distingeix per tots conceptes.

Detallar una per una les obres tan catalanes com castelleses que ha interpretat, fora tasca difícil, y sols podem dir que's distingeix notablement en *La bona gent*, *El contramestre*, *Murallas de ferro*, *L'hereu Escampa*, *Un manresà de l'any vuit*, *Malalties*, *Claror de posta*, *La cansó de l'ambient*, *La pau a casa* y en *El Contrabando*, *El barquellero*, *La verbena de la Paloma*, *El guitarrico Bohemios*, *Los guapos*, *La casita blanca*, *La banda de trompetas*, *El Tunel* etz., etz.

Sigui aquest petit homenatge que li dedica DE TOTS COLORS el tribut d'admiració tant per son treball com per la humilitat y modestia que'l caracterisa, virtut que desgraciadament perden molts aficionats al art aixis que's pensen ser alguna cosa.

no trobin obstacles en els més intrincats passatges de mecanisme que surten amb una claretat tant gran com si es tractés de la cosa més senzilla y per aixó allà ahont verament més m'agradà es en les obres de Liszt.

Això no vol dir que tan sols posseeixi el dò del mecanisme puig en les obres d'altres compositors aixís com també en les de Chopin tingué també bells moments de fort sentiment, impossibles de lograr per el pianista que no estigui dotat d'una escola seriosa y d'un gust de artista verament refinat com ha fet gala el celebre pianista Ernest Schelling en aquets tres recitals de grat recort.

SCHERZO

Del Boulevard Paralel

La Creu del Sindicat — L'Home de Palla — Desgracies del Apolo — En Bergés ja ha pleurat. — Los Miserables — La Niña de los peines. — Del Nou.

Durant la passada setmana, al Espanyol ens carregaren amb *La Creu* d'en Colomer y Fors, que en general no'ns va satisfer del tot, per massa antiga y massa pesada. L'Iglesias també s'ha despertat aquesta vegada, presentant-nos un petit drama de familia en dos actes, escrits amb aquella galanura del autor de *Les garces*, encara que al meu judici l'obra no es troba a l'altura escenicament parlant, de lo que pot y deu fer aquest eminent cantor del poble. De totes maneres cal aplaudir-lo y encoratjar-lo pera demostrarli que tots els bons catalans el seguim en el seu pelegrinatge d'amor al teatre català. Aixís ho comprengué el públic de la nit de l'estrena y dies succesius, cridant-lo al palco escènic pera rebre les aclamacions dels innombrables entusiastes que tant merecudament serva el gran autor de *L'home de palla*.

En aquest mateix teatre, també hem fruit, siguent rebudes amb forsa acceptació, les meritíssimes produccions *Flors y Violes. Qui compra maduixes!... Dissapte de Gloria y L'eterna qüestió*. Pera demà hi ha anunciada l'estrena de l'obra en dos actes d'Antoni Muntanyola *La victoria del 110*.

Al Apolo ja han retirat *La conquista del pan*, y han fet be' per masses desgracies: figurés que tant sols en els tres primers quadros ja mataven un centenar de persones. Per por de pendre mal vareix tenir de marxar tot proment assistir a l'estrena de *Ninón* melodrama d'*apaches*, del qual ja s'han repartit els caudals.

En Bergés ha desaparegut del Soria-no y en cambi ens han portat un actor còmic de Madrit que diuen que ho fa tant bé. Per ara, ens ha donat com a novetat l'estrena de *El Machacante*, que no es sant de la meua devoció y passarà com acostumen a passar tota aquesta mena d'obres madrilenyes, barreija de melodrama y de genre menut, sense pena ni gloria.

Quins s'han emportat més públic en aquests dies, han sigut el Còmic y el Liric amb la refusió o *arreglo* (?) de la immortal obra d'en Victor Hugo *Los Miserables*. En Parreño ho fa en catorze o quinze quadros y en Rodríguez en trenta o quaranta. N'obstant el públic ignoscent s'ho empassa, que hi farem! Fort tenim que en compensació podem anar al Arnau y allí oblidant les escenes d'esgarriament, ens extasiem amb aquest *bólit* del art que ens ha caigut a sobre amb el nom de *La niña de los peines* capassa per si sola de fer oblidar les penes al home més donat en aquesta mena de trangols. Avui per avui sempre es preferible que l'anar a esbrinar el *Alma, ¿donde vives?* del teatre Nou, de quina se n'ha fet tant poc cas, com del seu títol ridícol per tots conceptes.

PIERRETTE

Desde Buenos Aires

De Lima

L'Enrich Borràs ha triomfat en tota la línia, en les funcions que ve donant en el Teatre Municipal, havent sigut subvencionada l'empresa amb cinc mil sols per part del Municipi, equivalent a dos mil cinc cents duros.

Y aquest triomf es doble per l'artista català, perquè es molt difícil, a Lima, aguantar-se una companyia amb el mateix interès d'un principi. Els diaris ne fan els més grans elogis: la gent s'empeny pera anar al teatre; tothom alaba el treball artístic del nostre eminent actor.

Val a dir, que aquest meteix triomf d'en Borràs, es fruit de l'aureola que'l rodeja y que tant s'ha sabut conquerir per tot arreu.

En diferentes ocasions, s'ha parlat de la Xirgu, y per cert, *El Comercio*, qu'es el diari més llegit y important de Lima, ne feia grans elogis, fent ressortir les dots artístiques de la actriu catalana. Cas de que vingui, jo li auguro un èxit.

No mes me dol, com a cata à el que'ls nostres actors hagin de emprendre'l vol tant llarg pera poguer conquerir èxit, renom, lucro y llors.

Però per altre part, als catalans ens plau molt al contemplar aquestes manifestacions de simpatia, qu'elles soles senyalen ja un èxit envers als nostres artistes, que tant alt posen el nom de nostra Patria.

E ja mes coneguda Catalunya en el Perú, que no eixa nació ho es pera nosaltres, com deuria serho.

Els nostres viatjans, els nostres artistes, els nostres literats sont bastant coneguts, y puc assegurar que a Lima no sonen extrany els noms d'en Rusiñol, Iglesias, Apeles Mestres, Borràs, Xirgu, etc., etc.

Jo'm sento grat de poguer comunicar als meus germans de Catalunya, aquestes noves que ompien de joia als quins vivim y sentim intensament l'esperit catalanesc, sobretot al contemplar als nostres artistes agassats y honorificats per tota la plana major y de representació de les aristocràtiques classes socials de Lima. Per gloria de nostra mare Catalunya sia.

En altre us parlaré dels èxits y representacions.

La missió de l'artista, se veu complida doblement. En primer lloc, pel triomf

del seu art que sembra, y en segon terme, potser el principal, perquè al costat del florers que recull en paga al seu mèrit, aixeca un monument a la Patria per la veu dels seus poetes.

Y are a Lima ja sont tots els noms dels nostres que corren de boca en boca. Al costat d'en Borràs hi fan pendent en Marquina y en Guimerà.

En ocasió d'estrenarse a Lima una obra del primer, *En Flandes se ha puesto el Sol*, la premsa li ha entonat les millors romances, y *El Comercio* al parlar del jove poeta, diu aixis:

«Asomó anoche un poeta catalán, joven de años, aunque viejo de espíritu y de temperamento, a quien prestigia una floreciente y copiosa producción literaria.

»Eduardo Marquina es un artista estudiosísimo y de conciencia que, conociendo bien los polvorientos rincones del desván escénico hispano, los busca y los pule con tan gentil maestría, que en su mano parecen nuevos. ¡Y cuán pocos quedan de estos señores de la escena que mantienen la tradición del viejo teatro, que por ser un tanto falso y fuera de lo cierto de la vida, es acaso para ellos el verdadero que había antes al corazón que al pensamiento!»

Hi han hagut diaris que han transcrit escenes senceres d'aquesta bella producció, que al final de quiscuna d'elles, e public hi dava el seu assentiment, amb les més grans probes d'entusiasme, repicant fortament de mans, cosa notable en el públic de Lima, que casi mai se manifesta amb les palmes de la mà, sinó sols quan se comou y s'entusiasme veritablement, prova palpable del triomf de nostres artistes y poetes, que una vegada mes, l'un y de la Patria, glorifiquen mes son sagrat nom.

De Santiago de Xile

El dia dotze de Octubre passat, en commemoració del descobriment d'Amèrica, (dia senyalat com a festa nacional espanyola), tingué lloc en el nostre teatre la representació del drama d'en J. Avellanet, *L'Obra*. L'execució fou bastant acertada, sobresortint com de costum, la senyora Planas de Torrents qu'en feu una creació.

Està en ensaig la comedia *L'Olla de grills*, quina representació se donarà el dia 3 del proper Novembre, en honor del director en Andreu Vilarrubias.

TEATRES

PRINCIPAL

Los muñecos (Les marionettes) de Pierre Wolff, traducció de Carles de Batlle.

Heus-aquí una comedia genuinament francesa, una filigrana més sortida de la delicada pensa de Pierre Wolff.

Los muñecos es una obreta, o obra com vulguin, senzilla, d'argument vulgar (ja sabem l'argument de gran part del teatre francès) empró d'un diàlect tant fi y delicat que ja desde bon principi concentra y captiva l'atenció del espectador.

Son quatre actes que sobradament se haurien pogut reduir a tres, mes no es això inconvenient pel bon transcurs de la mateixa ni motiu per cansar l'atenció del públic que segueix amb interès son curs.

L'interpretació bastant correcte, sobretot aquell final del tercer acte entre el senyor Muñoz y la Sra. Cobeña (C) que fou sublim.

Els demés secundaren discretament. El decorat dolent, principalment el primer acte.

NOVETATS

El redentor del Pueblo. Sàtira en un acte d'en Adolf Marsillac.

Un xic d'espectació hi havia el dia de l'estrena d'aquesta obreta, motivat per l'actitut poc correcte de certs elements comprats que, creientse aludits en la mateixa, pretenien reventar l'obra.

Amb perdó de tots dirèm que justament aquest medi es el menys indicat per lo que's proposaven tota vegada que aixís, fent reclam, triomfa en lloc d'efonsarse una obra que com *El redentor del Pueblo* es ja de sí fluixeta.

En ella no s'hi veu altre fi qu'el de dir y exposar algunes veritats periodístiques, més o menys reals, que l'autor en

lloc d'englobarles en un article o exposarles en una campanya, les transporta en forma de una farsa en la que ell parla per boca del personatge «Galceràn», un redactor escrupulós a qui les campanyes, ardits y estrafaleries del periòdic a quina redacció perteneix, l'exacerben de tal modo que no pot menys que exteriorisar plenament la seva repugnancia al despiatat director qui tot ho sacrifica per colmar el seu lucro y ambicions.

El final de l'obra queda quelcòm sobtat y fret, no veientse en la mateixa cap soltura en el diàlect.

L'interpretació fluixeta.

AGRUPACIONS Y SOCIETATS

Agrupació Natura.—En celebració del benefici dels joves aficionats P. Coll y S. Mestres, esculliren les obres *Muralla de ferro* y *Coses del oncle* quina interpretació, tenin en compte les nocions artístiques amb que contenen, dirèm que no passa de discreta. L'estrena de l'obreta castellana *Escenas apaches* original del Sr. Cuyás, es d'assumpte molt senzill, si be força curiós, ja que es de gran efecte la transició ràpida que hi ha al passar de lo tràgic a la comedia, cosa que el públic ho aplaudeix sincerament fent sortir l'autor al pròsceni. L'interpretació que s'hi donà fou regular ja que de ser més ferma nauria sorpres més l'auditori.

Pel diumenge vinent està anunciat *D. Juan Tanorio*.

Pel dia 1 del mes proper, benefici dels joves Ferran Ramón y S. Domenech amb l'obra *L'Hereu Escampa*.

Centre Pla de Bag's.—Aribau, 21 — Diumenge passat dia 10 se posà en escena en aquest Centre, *Els Poruchs*, distingintshi forsa, a més de la Sra. Antigas, Srta. Milá y la Srta. Parra de qui es molt lloable la voluntat que hi posà, el senyor Comas qui feu un «Bernat» molt encertat y demostrà sapiguer-

fer riure de debó; el senyor Roca va fer un «Nonito» que'ns va divertir moltíssim, puig fa gala d'una vis còmica admirable. El Sr. Pedret molt encertat treient bon partit del seu paper de «Pau» y el senyor Mimó en «D. Ramón» molt encaixat y correcte a la vegada; els senyors Mateu y Masriera ajudaren a fer el pès amb sos respectius papers. El Sr. Masriera era la primera vegada que's presentava a les taules y amb tot se li descobriren condicions ben recomanables per arribar a esser un bon comediant.

Per acabar feren *El Pronunciament*, quedant el públic content d'haver passat una vetlla ben divertida y haver rigut de debó, premiant amb molts aplausos el bon conjunt de les obres.

Ateneo Radical del Districte V.—Amb una concurrència d'individus de cahuets y avellana torrada tingué lloc en aquest centre la representació de les comedies *Los Hugonotes* y *El bigoterubio*.

L'interpretació de la primera anà bastant malament arribant moments en que semblava que els actors (?) es rifaben del públic.

La segona ja anà quelcom més ajustada, mes amb tot s'hi coneixia qu'els interpretes eren de casa.

La senyora Alentorn, característica, y el senyor Rubio, primer actor y director foren els únics qu'aguantaren l'interés del auditori.

Juventut Autonomista Catalana.—El diumenge, 7 del corrent, posaren en escena *Don Juan Tenorio*, anant els protagonistes a carrec del senyor Forga y la senyoreta Jordà. El senyor Forga digué molt bé el paper de «Don Juan», no aixís la senyoreta Jordà a qui's versos castellans no li escauen; amb tot va sortir-se. La senyoreta Raimonda Virgili amb la «Brigida» molt en caracter y les senyorettes Fosas y A. Virgili, bé. El senyor Jordà, digué el seu paper amb unes quantes errades, y ficant-se sovint en un

jardi com també ho feu aixís el senyor Clapera, qui a mes d'embrollarse amb el parlar, estava sempre distret. Els senyors Vera, Comas y Llasat molt bé.

Ajudaren amb acert els senyors Clapera, Esplugas y Ferré. En conjunt, l'obra tingué bona execució y fou presentada bastant bé, havent de fer esment de la decoració del acte quint, deguda al pinzell del jove escenograf Ramón Batlle, qui fou molt aplaudit, essent cridat al palco escènic; La concurrència qu'omplenava el local en sortí satisfeta, puig d'uns aficionats com són els d'aquesta entitat ja no's pot demanar me.

La pròxima funció tindrà lloc el dia 24, e sent programa líric l'escullit per aquesta festa.

Círcol de Sans.—Afortunadament no varem equivocar-nos, al prejutjar en el passat nombre, un èxit a la companyia que dirigeix en Josep Pubill.

Lo nuvi, se representà amb vera justesa. Els elements qu'en Pubill porta treballen amb fe. El públic ha comensat a posarlos hi aprecí.

La senyoreta Roca, admirable; la senyoreta Ortiz molt bé; en Pubill acertat sempre; en Capdevila treballà amb entusiasme; els demás... acabaren d'arrodonir la representació d'un drama tan interessant com el d'en Feliu y Codina.

En Josep Pubill tingué ocasió d'emportarsen el públic tot, amb la comedia d'en M. Folch y Torres, *Un interior*.

Celebrèm l'èxit y esperèm ansiosos una nova representació.

Dels nostres Corresponsals

De la setmana pasada

GRANOLLERS.—La Unió Lliberal.—La companyia d'opereta y sarsuela d'aquesta vila que encapsalen els senyors Joan F. Franch y el jove mestre Martí Llobet, donà el passat divendres tarde y nit, dugues representacions de l'opereta del mestre Vivés, *La Generala*, acompanyades de *El día de Reyes*, tarde, y l'opereta *Molinos de viento*, nit.

La part de príncep «Pio», fou molt ben cantada pel nostre paísà l'Amadeu Ventura, tenor d'inmillorables facultats y de extensa fresca y ben timbrada veu.

Les senyores Ribot «Olga», Brieva «Generala» y Iranguren «Eva», ajustades.

El senyor Plans, «Cirilo II», sempre en son lloc, ajudant en l'arrodonit conjunt, els senyors F. Rovira «Codomiro V», J. Saarell «Duch de Vissa», Terrades «Tocateca», A. Sarrell «Suanaajato» y demés intèrpretes.

La presentació esplèndida, essent celebrada per el nombrós públic.

El dia de Reyes ajustadíssim, a càrrec de les senyores Ribot, Iranguren y Brieva y senyors Plans, Sarrell (J. y A.), Terrades y R. Rovira.

Els *Molinos de viento* foren rebuts amb aplaudiments, executant admirablement ses parts respectives, el basíton senyor Lla y la triple senyora Ribot.

La senyora Iranguren ens hi resultà una característica d'empenta; els coros, ajustats y aplaudits.

—La Alambra.—En aquesta societat s'hi posaren en escena les sarsueles *Lo cant del pirata*, *La tela de araña*, *El señor Joaquín y Picio Adán y compañía* per la secció d'aficionats del cassino.

Aquesta vegada's preocuparen bon xic mes d'estudiar sos respectius papers, resultant les obres amb una mes perfecta unitat d'acció.

Els senyors Riera y Tarín, ens acabaren de convencer de lo estudiosos que sont, doncs se portaren bé, essent festejats per l'escassíssim públic que hi assistí.

BALSARENY.—Teatre Centre Instructiu y Recreatiu.—Se posà en escena el passat diumenge, dia 3, el drama d'en Guimerà *En Polvora*, obra que fou executada amb forsa correcció. Els conjunts y comparses fa demostraven falta d'ensaig. Per final, *Inglesos*, que feu riure forsa.

Molt digne de elogi es la decoració del acte según y es d'agraí al bon gust y desinterès que suposa per part de dita Societat.

—Centre Catòlic.—Segons programes, representaren en tal dia, les obres *Lo Mas Ferré*, *L'Allojat* y la pessa d'en J. Asmarats, *L'Embaixador de l'hivern*.

SABADELL.—Lliga Regionalista, Teatre.—El divendres, 1 de Novembre, se posà en es-

cena en aquesta distingida Societat, l'obra d'en Zorrilla, *Don Juan Tenorio*. En l'esmentada obra tingueren ocasió de poguer admirar les condicions teatrals del digue director de l'elenc que ve actuant en aquesta Societat, en Joan Bta. García, el qual, interpretant el protagonista amb son excelent treball, ratllà a l'altura d'un notable artista, fou molt aplaudit. El senyor Olivella amb el «Megia», l'interpretà molt be. El senyor Sanllehi en el «Chuti» va estarhi admirable, el felicitem. El senyor Sallent en el «Diego», molt ben ajustat. Molt be els senyors Pons, Altès, Vila, Ventura y Torner amb sos papers respectius.

La presentació admirable per quin motiu felicitem coralment al pintor escenògraf senyor J. Creus, per ses dots rellevants en la escenografia.

El local curül de distingida concurrència, qu'en sortí ben complascuda.

SAN ANDREU DE LA BARCA.—Casino El Progreso.—La companyia de joves aficionats d'aquesta entitat posà, en escena el dia 27 d'Octubre, la comedia dramàtica en tres actes d'en J. Abril, *L'afany*, treient un conjunt bastant regular, però defectuós per part d'algún actor, sobresortiren els Srs. Costa y Martí, secundats pels S.s. Presas, Amat, Rovira y Julià.

Del monòlec] *Lo meu paraygues* no'n parlèm. El Sr. Costa no te prou condicions pera vencer les dificultats que suposa un monòlec.

Per fi de festa, representaren la pessa en un acte, *Un desafío*, posantse en bon lloc els senyors Arís y Martí. Els Srs. Julià, Carner, Muray y Amat trontollàren durant tota la representació.

Bona voluntat, estudi y... fins a un altre.

D'aquesta setmana

SARRIA.—Institut de Sant Josep.—Per inauguració de la temporada 1912-13 el diumenge 10 del corrent, representà en l'arregio de *La vida es sueño* per M. Hernández Villacusa; el director Pau Sastre demostrà poguer fer bella cosa ajudat per elements tan estudiosos.

S'estrenà'l sàinet *Dos tenorios... sevillans* fúnebre-aspeluznant (textual) inspirat en el parnàs Sarriauech. El senyor Sostres, feu riure per presencia y per potencia.

Amb el temps farem calendaris.

Se prepara *L'estel de Nazareth*.

BADALONA.—Centre de U. F. N. R.—L'estol artístic d'aquesta entitat posà en escena el diumenge 10 del corrent, la bonica comedia, *Don Gonzalo o l'orgull del gec*.

En l'execució s'hi lluhí en gran manera el senyor Carbó, ajudant a l'arrodoniment de l'obra, que fou del tot acceptable, les senyores Fornés, Vidal y Falós, y els senyors Bosch, Dalmau, Tugas, Fonollà, Sitges y Gurgui.

Pel dia 24, hi ha anunciat *Mar y Cel*.

—Centre de Nostra Senyora de Montserrat.—Diumenge 3 del corrent la secció dramàtica d'aquest Centre representà la preciosa comedia *La mitja taronja*.

L'execució fou molt floixeta, distingint-s'hi, amb tot, el senyor Caralt, que's portà molt bé. Les senyores Casasas, Ferrandía y Mestres (A.) y els senyors Fontcuberta, Condomines, Rossell y Porta feren tot lo que pogueren perquè l'obra no decaigués.

Per fi de festa posàren en escena, amb bastant acert, *Cura de moro*, en la que també s'hi lluhí en gran manera en Caralt.

ARENYS DE MAR.—La nit de la festivitat de Tots Sants la companyia comic-dramàtica que dirigeixen els senyors Comas y Gualba, representà en «L'Ateneu Arenyentse» *La Mare*. En l'execució de la mateixa que fou regular hi prengueren part les senyores Fornés (A. y N.) y senyors Planas, Llobet, Pou, Illa, Martí y Alsina, distingint-se de una manera especial la senyora Alentorn (G.) y senyors Comas, Gualba y Serrapiñana en els seus respectius papers de «Rosa», «Manel», «Albert» y «Senyor Carmona».

Finalment se posà en escena la comedia catalana *Indicis* desempenyada amb molta justesa per les senyores Fornés (A. y N.) y senyors Illa, Serrapiñana y Planas.

En les dugues obres va esser força aplaudida la companyia per la poca concurrència que hi havia.

ARENYS DE MUNT.—L'Unió Arenyenc.—El diilluns passat dia 11 del corrent amb motiu de la festa major la companyia d'aficionats d'aquesta societat y que dirigeix tan acertadament el simpàtic Josep Vives, secundat pels actors de cap tal senyors Josep Gubert y Evaristo Pallac amb la cooperació de les aplaudides actrius, Montserrat Faurro, Antonia Fornés y Aurelia Borralleras, ens posaren en escena l'hermós drama d'en San-

tiago Rusiñol *La Mare* y la pessa el *Carro del vi*. El primer fou interpretada amb acert pels elements de dita companyia.

En Gubert y en Pallac estigueren felisos en sos papers d'«Manel» y «Albert» respectivament. Molt bé el senyor Alsina en son paper de «Carmona», el paper de «Isidoro» fou molt ben interpretat per el senyor Plà, el simpàtic aficionat senyor Marc, ens feu un «Baile» molt encaixat.

També son mereixedors del mellor elogi per la seva bona tasca, els senyors Ferrer, Forts y Casas. Les senyores realisaren son treball força acceptable. Abdues obres foren representades amb molt bona voluntat.

SABÓ FAMILIAR.—En la vetlla del mateix dia actuà en aquest teatre una companyia dirigida per el primer actor Jaume Cabré, formant part de la mateixa les distingides actrius Josefina Roca, Florentina Vendrell, Pilá Fernandez, Adelaida Sabater, Asunción Julià y la nena Maria Vendrell, representant el drama de l'ignaci Iglesias *Foc Nou* y el *Carro del vi*.

Sento no haver pogut assistirhi per donar detalls de la interpretació.

MATARO.—Associació Foment de la Sardana.—En aquesta Associació el diumenge a la nit va tenir lloc la primera representació de la serie de composicions literaries posades en acció per alguns socis de la mateixa.

Les tres primeres que se varen interpretar en tal dia sont degudes a la ploma del notable poeta don Salvador Llanas, director del *Diario de Mataró*, quins títols tenen *El Conco*, la primera; *La sacrificada*, la segona; *L'amor a casa*, la tercera, dividida en dos quadros totes elles en vers.

En la interpretació hi prengueren part varios estudiosos joves aficionats de la casa que s'hi sortiren molt satisfactoriament.

La concurrència, composta la majoria dels senyors socis y llurs families, van premiar amb aplausos els principals passatges de les obres y se reberen per l'autor y interpretes moltes felicitacions.

VILASSAR DE DALT.—Teatre Centre Vilassanés.—El diumenge dia 10 la companyia Terrades-Cases posà en escena l'hermós drama de l'ignaci Iglesias *Foc Nou* y la comedia den Martí Gual *La Santa*. No poguerem assistir a la representació de la primera però per referencia sabem que anà molt bé. En la

darrera les senyores Domenec y Villaiva y els senyors Casas, Terrades y Caballé treballaren admirablement detallant l'obreta com's mereix.

MANRESA.—Joventut Carlista.—La secció del requeté que dirigeix els senyor Puní representà diumenge passat el drama den Boquet *Els Masells*, en el que foren molt aplaudits els senyors Estany, Cornet, Bosc, Miró, Morros, Pons, Mora, Alcañi, Anguela y Puní.

Per fi de festa *L'últim anglès*, pels senyors Carreras, Pons, Anguela, Sala, Estany, Alcañiz, Puní, Vall y Gusi.

Tots foren molt aplaudits.

—Joventut Radical.—Les obres representades ultimament en aquesta entitat son: *L'enginyer nou*, *Grapa de ferro*, *Matadonas*, *En Joan Trapella*.

Donya Lluïsa Bufarull obtingué un èxit grandíol, particularment en les obres del Gran Guinyol.

També foren molt aplaudits els joves senyors Mirabílles, Prats, Planas, Parellada y Balles.

SANPEDOR.—Teatre Nou.—Un quadro de aficionats de Manresa, dirigit per en Mercé Mirabílles, vingué diumenge 3 del corrent a n'aquest teatre, representant: *La maniática*, *Jugar a casats* y *Cria Corbs*.

Darrerament fou posada la sarsuela catalana *Al país de l'olla*. Fou molt aplaudida la actriu Maria Piqué, com també els senyors Mirabílles, Prats, Busquets y Estany.

La sala estava plena de gom a gom y el públic en sortí molt satisfet.

LA BISBAL.—Teatre Principal.—Els aficionats de l'«Ateneu Pi y Margall» representaren el prop passat diumenge les obretes *Estofat a la catalana* y *L'Embaixador de l'hiem*.

VICH.—Catalunya Vella.—Diumenge passat, dia 9, la companyia den Marcet donà una funció, representant el drama den Pitarrà *Lo ferrer de Tall*. La execució fou ben regular, haventse d'esmentar principalment el treball del senyor Marcet y de la senyoreta Tubau.

La concurrència ben nombrosa premià la labor de la companyia amb forses aplaudiments.

NOVES

Amb el present número donem als nostres llegidors y corresponent als nos tres subscriptors, els plecs VII y VIII (32 planes) de la interessantíssima obra de Tolstoi

Mort en vida

Els subscriptors reberàn junt amb el present número enquadernada

La Dama de les Camelies

Rafela Abadia

Aqueixa eminent y agraciada actriu la gentilíssima Srta. Rafela Abadia, qu'ha vingut novament a honrar-nos amb son exquisit art prenent part en les tasques de la companyia Larra-Giménez que amb tan d'èxit actua en el Teatre Romea, y que gustosament anèm a l'assaig d'un merescut elogi, fou deixeble del Conservatori de Madrid, hont profitosament hi feu sos conscients estudis de declamació, y d'ell ne sortia quan comptava sols quinze anys; ja disposada per ses abituds a entrar al camp d'acció.

El debut de la brillant carrera que li esperava el feia dos anys més tart en la companyia dirigida pel nostre eminent Borrás que actuava al Teatre Espanyol de la Cort, hont se li confiava el paper de «Marta» en *El Místico* d'en Rusiñol.

Aleshores dintre del teatre clàssic estrenà diferents obres entre elles *García del Castañar*.

Passà després amb la mateixa companyia a l'Amèrica, en quina tournée se distingí notablement, hont estrenés *La Luna de la Sierra*, tornant a Espanya amb molts llorers y grans profits.

Darrerament, a Barcelona hi hà vingut considerada y distingida tant com se mereix, com a primera actriu y formant part d'aquella equilibrada companyia, hont ben notablement se distingeix y en quants papers se li confien sempre te ja

assegurada l'ovació entusiasta de sos innombrables admiradors.

En *La losa de los sueños* d'en Benvente, logrà enternir vivament al espectador aixís com en *Amor de Amar* del mateix autor, despenya son gentil paper magistral y graciosament sempre amb falaguers y creixents èxits.

De la *María del Carmen* del malhaurat Feliu y Codina, ne fa una inimitable creació, oblidant per complert la vida real pera vessar tota la seva ànima d'artista a la situació apassionada de l'escena.

Nosaltres, verdaders entusiastes de son distingit art, no podem menys que augurarli y desitjarli un avenir rubert de llors y palmes.

D'una amabilitat suprema, distingida per les gracies que Natura ha volgut ferli ofrena fan de la Abadía un conjunt de nobles qualitats que li reportaran un sens nombre d'èxits y de distincions en l'avenir.

S'ha constituït a Barcelona la delegació de l'agrupació dels «Boys-scouts» ja existent a Madrid y que te per objecte procurar el desenvolupament físic, moral e intelectual de la joventut per medi d'excursions en les qu'anirà acompanyada per metges, mestres, enginyers y altres persones de carrera, per donarlos-hi lliçons de coses y ferlos fer exercicis corporals com obrir-se pas entre les moleses, construir

un pont sobre un riu, etc, etc. qu'activaria el funcionalisme orgànic e intelectual a la vegada.

En Ramon Pitxot exhibeix a les galeries del Fayans Català una sèrie d'obres pictòriques que criden forsa l'atenció dels aficionats.

Aixís mateix en el Saló Parés s'exposen bon nombre de teles del senyor Meifren.

Per manca d'espai no se n'ha pogut parlar en la present setmana a la secció d'Arts Plàstiques, empró se'n donarà compte en el nombre proxí.

S'ha fet esment per cartells fixat en els llocs públics que don Alexandre Riquer prepara ses darreres produccions pera ferne una exposició a les galeries del Fayans

Aixís se rà l'història o la Veritat, De tots colors, Fot-bol y El Nuevo Mundo.

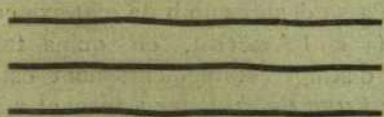
La revista madrilenya «El Nuevo Mundo» en son número de la setmana passada va fer-se un galimaties considerable amb la fotografia del nostre banquet.

Aixís, doncs, nosaltres ens vejerem convertits en fot-bolistes, y els fot-bolistes en Redactors d'una revista «La Veritat» que commemoraven l'èxit obtingut per «De tots colors»

Aixís se fa l'història, aixís, o sia de tal manera y forma que en els documents fefaents els mateixos testimonis presencials no s'hi coneixen.

Agrahim no obstant la deferència que ha tingut amb nosaltres la popular revista madrilenya y sentim l'equívocació soferta.

Ha sortit

LE CHIC

Agent general a Catalunya

Casa Baxarias

Alt de Sant Pere, 17, interior - Barcelona